

અયનંતી સુદુભારનો
તેર ઢાલીશો.

તથા

અઢાર નાવાની સજ્જાય અને શુ-
ભરની સજ્જાય.

આ પુસ્તક

આવક ભાઈ જીને ભાગવા વાચવાને અર્થે

શ્રી મુંજાપુરી મધ્યે

તળદીશ્વર છાપખાનામાં

છપાવી પ્રેસિદ્દ કર્યું

સંવત્ ૧૯૪૦ ના માહા શુદ્ધ ૧૫ પંદરવાર

॥ અથ શ્રીઅયવંતી સુકુમારનાં
તેર ઢાલીયાં પ્રારંભઃ ॥

॥ દોહા ॥

॥ પાસ ભિનેસર સેવીયેં, ત્રેવીશમો ભિ
નરાય ॥ વિઘ્નનિવારણ સુજડરણ, નામેં નવ
નિધિ થાય ॥ શા ગુણ ગાઝિં જંતેં કરી, અ
યવંતી સુકુમાર ॥ ડાન દેઈને સાંભલો, ને
મ હોય મંગલ ભાવ ॥ શા

॥ ઢાલ પહેલી ॥

॥ જોડર નેડી નામ રે, લક્ષ્મી વીનવે ॥ અ
દેશી ॥ મુનિવર આર્ય સુહસ્તી રે, ડિણહિડ
અવસરે, નયરી બિલયાણી સમોસત્યા એ
॥ ચિરણ કરણ વ્રત ધારરે, ગુણમણિ આણ

રૂ, બહુ પરિવારે પરિવર્યા એ ॥ ૧ ॥ વન વા-
 ડી આરામ રે. લેઈ તિહાં રહ્યા, દોય મુનિ ન
 ગર પઠાવી આ એ ॥ ૨ ॥ ધાનક માગણ કાન રે,
 મુનિવર મલપતા, લક્ષ્મણે ઘરે આવીયા એ
 ॥ ૩ ॥ શાશોગણી કહે તામ રે. શિષ્ય તુમે કહેના,
 શે કાને આલ્યા ઈહાં એ ॥ ૪ ॥ આર્ય સુહસ્તીના
 શિષ્ય રે, અમે છું આવિકા, ઊઘાને ગુરુ છે
 તિહાં એ ॥ ૫ ॥ આમાગું છું તુમ પાસે રે, રહેવા થા
 નક, પ્રાશુક અમને દીળ્યે એ ॥ ૬ ॥ દાનશા-
 લા વિશાલા રે, આપી ભાવશું, આવી ઈહાં
 રહીભયે એ ॥ ૭ ॥ આસપરિવાર સુવિચાર રે, આ
 ચારન તિહાં, આવી સુજે રહે સદા એ ॥ ૮ ॥ ન
 લિની ગુલ્મ અધ્યયન રે, પહેલી નિશા સ
 મે, ગણે આચાર્ય એકદા એ ॥ ૯ ॥ આલક્ષ-
 સુત ગુણવંત રે, સુજી સુરોપમ, રૂપવંત ર

સીયામણો એ ॥ અયવંતી સુકુમાર રે. સા
 તમી લૂમિકા, પામ્યો સુજ વિલસે ઘણું એ
 ॥ ૬ ॥ નિરૂપમ નારી જત્રીશરે, રૂપેં અપ-
 ઘર. શશી વયણી મૃગલોચણી એ ॥
 કહે બિનહર્ષ વિનોદ રે. પ્રમ પ્રમોદશું, લી
 લા લાડે અતિ ઘણી એ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ જીભ ॥

॥ માયા મોહે દક્ષિણ મેલાઈ ॥ અં દેશી ॥
 મધુરસ્વરેં મુનિવર કરે, હોળ સૂત્ર લાણી સ
 જ્ઞાય ॥ શ્રવણેં સુપરેં સાંત્વલી, હોળ આ
 વી કુમરને દાય ॥ અયવંતી સુકુમાર સુણી
 ચિત્ત લાય ॥ ૧ ॥ વિષય પ્રમાદ તલ કરી, હો
 લ તન મન વચન લગાય ॥ અયના એ સુજ
 મેં કિહાં અનુલવ્યાં, હોળ ને કહે મુનિવર
 રાય ॥ કુમર કરી એમ સોચના, હોળ જેડો

ધ્યાન લગાય પારોમરોમ ઊલ્લસિત થાયા
 અયગાશાઈમ ચિંતવતાં ઊપનો, હોળ ન
 તી સ્મરણ જ્ઞાના આજ્યો તિહાં ધિતાવલો,
 હોળ ધરતો મન શુભ ધ્યાન આજયગાડાગુ
 રેનાં ચરણકમલ નમી, હોળ જેઠો મનને કો
 ડા લગવંત લસાસુત અછું, હોળ પૂછું જે
 કર નેડા આજયગાજા નલિની ગુલ્મ વિમાન
 ના, હોળ તુમેં સુજ નાણો કેમ આસૂરિ કહે નિ
 ન વચનથી, હોળ અમેં નાણું છું એમ આજય
 આપાપૂરવ લવ હું ઊપનો, હોળ નલિની ગુ
 લ્મ વિમાન આતે સુજ મુનને સાંલશ્યું, હો
 લ નતિ સ્મરણ જ્ઞાન આજયગાજાતે સુ
 જ કહો કેમ પામીયેં, હોળ કેમ લઢીયેં તે જા
 મ આઠપા કરી મુનને કહો, હોળ માહરે તેહ
 શું કામ આજયગાજાએ સુજ મુનને નવિ

ગમે, હોળ અપૂર્વ સરસ વિમાનાજારોદ-
 ધિ નલ કિમ ગમે, હોળ નેણે કીધો પથ પા-
 ના અચળાવા અદલા દિન હું બાણનો, હો-
 લ મેં સુજ લહ્યાં શ્રીકાર ॥ મુજ સરીજો-
 નગ કોઈ નહીં, હોળ સુજીયો ઈણે સંસાર
 ॥ અચળાવા હવે મેં બાણાં કારમાં, હોળ
 એ સુજ રત્ન કિંપાક ॥ કહે. નિન હર્ષ હવે ક-
 હો, હોળ કિમ પામુ તે નાકા અચળાવા ॥

॥ ઢાલ ત્રીલ ॥

॥ તું કુલદેવી સેવી સદા ॥ એ દેશી ॥
 સંયમથી સુજ પામીયે. બાણો તુમેં નિરધા-
 ર કુમરલ ॥ સુરસુજનું કહેવું કિશું, લહીયે
 શિવ સુજ સાર કુમરલ ॥ સંયમના જાનર
 સુર સુજ એણે લવડે, પામ્યાં અનંતીવાર
 કુમરલ ॥ નરપતિ સુરપતિ એ થયો, ન લહી

તૃપતિ લિંગાર કુમરજી ॥ સંયમગાથાકાગ-
 લિંગોલી પ્રાપ્ત કરે, પરિહરે મીઠી રાજ સુ-
 ગુરજી ॥ નલિની ગુલ્મ વિમાનનો, મુન્નને છે
 અલિલાજ સુગુરજી ॥ સંયમગાથા તેલ-
 ણી મુન્નશું કરી મથા, ઘો ગુરજી ચારિત્ર સુ-
 ગુરજી ॥ ઢીલ કિસી હવે કીજયે, લીજયે પ્ર-
 ત સુપવિત્ર સુગુરજી ॥ સંયમગાથા શ્રી આ-
 ચારન એમ કહે, જીજી અછે તું જાલ કુ-
 મરજી ॥ તું લીલાનો લાડલો, કેલીગર્લ સુ-
 કુમાલ કુમરજી ॥ સંયમગાથા દીક્ષા દુકકર
 પાલતાં, પંચ મહાવ્રત લાર કુમરજી ॥ માથે
 મેરે ઊપાડવો, તરવો નલધિ અપાર કુમરજી
 ॥ સંયમગાથા મીણા તણે દાંતેં કરી, લોહ ચ-
 ણા કોણ જાય કુમરજી ॥ અગ્નિ ફરંસ કોણ
 સહી શકે, દુકકર વ્રત નિરમાય કુમરજી ॥ સં-

યમનાગાકુમર કહે પ્રભુ સાંભલો, દુઃખ વિ
 ણા કિમ સુખ થાય સુગુરુ ॥ અત્ય દુઃખે
 જહુ સુખ હુવે, તે તો દુઃખ નગણાય સુગુ-
 રુ ॥ સંયમનાદાતપ કરવું અતિ દોહિતું,
 સહેવા પરીસહ ધોર કુમર ॥ કહે નિનહર્ષ
 સુભટ થઈ, હણવાં કર્મ કહોર કુમર ॥ સં-
 યમનાગા ધર્મિતા ॥

॥ ઢાલ થોથી ॥

॥ કપૂર હોયે અતિ ઊનલો રે ॥ એ દેશી
 ॥ કરનેડી આગલ રહી રે, કુમર કહે એમ-
 વાણ ॥ શૂર લણીશું દોહિતું રે, ને આગમેં
 નિન પ્રાણ ॥ મુનીસર માહરે વ્રત સું કાન ॥
 મુનને દીઠા નવિ ગમેરે, અધિ રમણી એ
 રાન ॥ મુનિના એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સાચાં કરી
 બણ્યાં હતાં રે, કાચાં સહુ સુખ એહ ॥ જ્ઞાન

નનર પ્રગટી હીયેરે, છોડી સહુને સંદેહા-
 મુનીગાશા દુકકર વ્રત ચિર પાલતાંરે, તેતો
 મેં ન જમાય ॥ વ્રત લેઈ અણશણ આદર્શ
 રે, કષ્ટ અલ્પ નેમ થાય ॥ મુનીગાડાને વ્ર
 ત લીએ સુગુર કહેરે, તો સાંભલ મહાભા
 ગ ॥ ઘરે નઈ નિન પરિવારની રે, તોતું અ-
 નુમતિ માગ ॥ મુનીગાજા ઘરેં આવી માતા
 લાણીરે, અયવંતી સુકુમાર ॥ કોમલ વય
 ણેં વીનવેરે, ચરણે લગાડી લાલ ॥ મોરી
 માતા માહારે વ્રતશું કામ ॥ અ ॥ અનુમતિ
 ઘો વ્રત આદર્શરે, આર્ય સુહસ્તી ગુરૂ પાસ
 ॥ નિન નરભવ સફલો કરેંરે, પૂરવો મહારી
 આશ ॥ મોરીગાડા ॥ મૂરજ નર નાણે નહિ
 રે, કાણ લાજીણો ન્ય ॥ કાલ અચિંત્યો-
 આવશે રે, શરણ ન કોઈ થાય ॥ મોરીગાજા

નેમ પંજી પંનર પડયોરે, વેદે દુઃખ નિશાદી
 સામાયા પંનરમાં પડયોરે. તેમ હું વિશાલ
 વીશા મામોરીગાદા એ જંધન મુન નવિગ
 મેરે, દીઠાં પણ ન સુહાયા કહે નિનહર્ષ અં
 ગન લણીરે, સુજીયો કર મોરી માય મામો
 રી માતાગાજા

॥ ઠાલ પાંચમી ॥

ગાવાત મ કાઢો હો વ્રત તણી એ દેશી
 માય કહે વત્સ સાંલલો, વાત સુણાવી-
 એ સીરે સાસો વાતે એક વાતડી, અનુભૂતિ-
 ડોઈ ન દેશીરે માયગાજા વ્રત શ્યું તું શ્યો
 નાનડા, એ શી વાત પ્રકાશીરે ઘર નજે
 નિણ વાતથી, તે કેમ કીને હાંસીરે માય
 શાકેણે ધૂતારે લોલવ્યો, કેકેણે ભુરકી-
 નાજીરે જોલે અવલા જોલડા, દીસે છ

જી મુજ નંજી રે ॥ માયગાડાતું નિશ દિન
 સુજમાં રહ્યો, જીલ્લા વાત ન બની રે ॥ આ
 રિત છે વત્સ દોહિલું, દુઃખ લેવું છે તાણી રે
 ॥ માયગાજાતૂજ તૃષા ન જમી શકે, પા
 ણી વિણ પણ બચારે ॥ અરસ નીરસ નલ લો
 નને, જાલવી છે નિન કાચારે ॥ માયગાવા
 ઈલાં તો કોમલ રેશમી, સુવું સોડ તલાઈ
 રે ॥ કાલ સંચારો પાથરી, ભૂયેં સુવું છે ભા
 ઈ રે ॥ માયગાદા આછા પહેરણ પહેરવાં,
 વાઘા દિન દિન નવતારે ॥ તિહાં તો મેલાં
 કાપડાં, ઓઢવાં છે નિત્ય પહેલાં રે ॥ માયગ
 ॥ જામાથે લોથ કરાવવો, રહેવું મસિન સ
 દાઈ રે ॥ તપ કરવાં અતિ આકરાં, ધરવી મ
 મતા ન કાંઈ રે ॥ માયગાદા કઠિણ હોએ
 તે સહે, તે દુઃખ તેં ન જમાય રે ॥ કહે નિન-

હર્ષ ન કીલ્યેં, ત્રિણવાતેં દુઃખ થાયરે ॥ મા
યનાજા

॥ ઢાલ છઠ્ઠી ॥

તાલાલ રંગાવો વરનાં મોલીયાં ॥ એ
દેશી ॥ હવે દુમર ઈશ્યું મન ચિંતવે, મુનને
કોઈ નાપે શિક્ષારે ॥ નને નળિં છું વિણ અ
નુમતેં, તો ગુરે પણ ન દીયે દીક્ષારે ॥ હવે
॥ ૧ ॥ નિન હાર્યેં કેસ લોચન કીઓ, લલો-
વેષ નતિનો લીધોરે ॥ ગૃહવાસ તન્યો સંઘ
મ લન્યો, નિન મન માન્યો તેમ કીધોરે ॥
હવેગારા લસા દેખી મન ચિંતવે, એતો વેષ
લઈને બેઠોરે ॥ એહને રાજ્યાં હવે શું હવે,
નમીયેં મીઠા લણી એઠીરે ॥ હવેગા ૩ ॥ વ
લ્લ સાંલલ તેં એ શું કીઓ, મુન આશા
તા ઊન્મૂલીરે ॥ તુન મુજ દેખી મુજ પામ

તી, દેઈ નય છે દુઃખની શૂલી રે ॥ હવેનાજ
 ॥ તુન નારી બત્રીશે બાપડી, અજલા ને
 ચોવનવંતી રે ॥ કુલવંતી રહેતિ નિશ દિને,
 તુન મુજ સાહામું નિરજંતી રે ॥ હવેનાપા
 રંગે રહેતી તાહરે મનબિપરે, તુન વચણ કદી
 નવી લોપ્યો રે ॥ અવગુણ પાજેં એ નારીશું,
 કહેને શા ભારે કોપ્યો રે ॥ હવેનાદા એ દુઃખ
 બમ્બું નશો નહિં, પણ બેર નહિં તુન કેડે રે
 ॥ નિનહર્ષ લક્ષા નારી મલી, આંખડીયેં આ
 શું રેડે રે ॥ હવેનાજા

॥ ઢાલ સાતમી ॥

॥ ઘરેં આવોલ આંખો મોરીયો ॥ એ
 દેશી ॥ અનુમતિ દીધી માયેં રોવતી, તુનને
 થાઓ કોડ કલ્યાણ ॥ સફલ થાઓ તુન
 આશાડી, સંયમ ચઢને સુખમાણ ॥ અનુના

૥૧૧૥ હવે કુમર તણાં વંછિત ફલ્યાં, હુષ્યો
 નિત પિત મન્નર ॥ આઝ્યો ગુરૂ પાસેં ઊભ
 હ્યો, સાર્યે પરિવાર અપાર ॥ અનુગારા
 સદ્ગુરૂના ચરણ કમલ નમી, ત્લાંજે કર
 નેડી કુમારો ॥ પ્રવહણ સમ શ્રીગુરૂ મુન
 લણી, સંસાર સમુદ્ધી તારો ॥ અનુગા ૩
 ૥ આચારને ઊચ્ચિરાવીયાં, વ્રત પંથવિધેંસ
 હુ સાજેં ॥ ધન ધન એહવા નેણેં સુજ તન્ન્યાં
 નર નારી મલી એમ ત્લાંજે ॥ અનુગા ૪ ॥
 લન્દા કહે આચારન લણી, તુમને કરેં એક
 નિહોર ॥ નલવન્ને એ રૂડી પરેં, મુન કાલન
 ડાની કોર ॥ અનુગા ૫ ॥ તપ કરતાં એહને વા
 રન્ને, લૂખ્યાની કરન્ને સારો ॥ નમવારેં દુઃ
 જ નાણું નથી, અહમેંદ તણો અવતારો ॥
 અનુગા ૬ ॥ માહરે આથી પોથી એહતી, ઘી

ધી છે તુમચે હાથ ॥ હવે નિમનણો તેમ
 રાજને, વાલી મહારી એ આથ ॥ અનુગા
 ॥ સાંભલ સુત ને વ્રત આદર્યું, તો પાલ-
 ને નિરતિથાર ॥ દૂષણ મ લગાડીશ વ્રત
 લણી, નેમ પામે લવ પાર ॥ અનુગાવા ધન્ય
 ગુરૂ નેહનો એ શિષ્ય થયો, ધન્ય માત પિ-
 તા કુલ નસ ॥ નેહને કુલ એ સુત ઊપન્યો,
 ઈમ જોતાવી નશ વાસ ॥ અનુગાવા એમ
 કહી લસા પાછી વલી, દુઃખણી વહ્યર લહી
 સાથ ॥ નિનહર્ષ અલ્પ જલ માછલી, ઘર
 આવી થઈ અનાથ ॥ અનુગાવા ઈતિ ॥

॥ ઢાલ આઠમી ॥

॥ પ્રાહુણાની દેશી ॥ સદ્ગુરૂ હો ॥

કહું તુમને કર નેડ, પિર ચારિત્ર પલે નહીં ॥
 સદ્ગુરૂ ॥ સદ્ગુરૂ હો ॥ તપ કિરિયા

નવિ થાય, કર્મ જપે નેહથી સહી ॥ સંગા ૧ ॥
 સંગા તુમથી અનુમતિ થાય, તો હું અણશ
 ણ આદરું ॥ સંગા સંગા થોડા કાલ મઝાર,
 કષ્ટ કરી શિવપદ વડે ॥ સંગા ૨ ॥ મુનિવર
 ન હો ॥ નેમ સુજ થાયે તુલ, તેમ કરો દેવા
 યુપિયા ॥ મુનિ ॥ મુનિ ॥ ગુરુને ચરણે લા
 ગિ, સદુશું જામણડાં કીયાં ॥ મુનિ ॥ ૩ ॥
 મુનિ ॥ આલ્યો નિહાં સમસાણ, જલે મૃ
 તક વન્હિ ધગધગે ॥ મુનિ ॥ મુનિ ॥ જિ
 હામણો વિકરાલ, દેજતાં મન ઊભગે ॥ મુ
 નિ ॥ ૪ ॥ મુનિ ॥ પિતૃવન ઈણે નામે, ઈસે
 ચમવન સારિજો ॥ મુનિ ॥ મુનિ ॥ કાંટા
 લા તિહાં ફૂજ, કરીર કંચેરી સારિજો ॥ મુ
 નિ ॥ ૫ ॥ મુનિ ॥ આલ્યો તિણ વન માંહે,
 તિહાં આવી અણશણ કર્યું ॥ મુનિ ॥ મુનિ

॥કાંટે વીંધાણા પાથ, તતક્ષણ લોહી નરહ
 સ્યું ॥મુનિગાદા ॥મુનિગા ॥પગ પીડી પરનાલ,
 લોહી પાવસ ઊન્નહ્યો ॥મુનિગા ॥મુનિગા ॥
 સોભાગી સુકુમાર, કઠણ પરિસહ આદ-
 સ્યો ॥મુનિગા ॥ગા ॥મુનિગા શત્રુસ્તવ તિહાં-
 ડીધ, શરણું અરિહંત સિધ્ધનું ॥મુનિગા ॥મુ-
 નિગા ધર્મચાર્ય ધ્યાન, ધસ્યું નિનહર્ષ ભ-
 લે મને ॥મુનિગાદા ॥મુનિગા

॥ ઢાલ નવમી ॥

॥ધોળીડા તું ધોને મનનું ધોતીયું રે
 ॥એ દેશી ॥તિણ અવસર એક આવી નં
 જૂડી રે ॥સાર્થે લઈ પોતાના જાલ રે ॥ભ-
 લ કરવાને દહુ દિશ કિરે રે, અવલી સવ-
 લી દેતી ફાલ રે ॥તિણગા ॥થિરણ શીર
 ની લીધી વાસના રે, જાલ સહિત આવી

વનમાંહે રે ॥ ગંધેં ગંધેં આવી શોધતી રે, -
 જાવા લાગી પગ સુ સુહાગરે ॥ તિણગાર
 ॥ ચિટ ચિટ થૂંટે ઘાંતેં ચામડી રે, ગટ ગટ જાન
 ચે લોહી માંસ રે ॥ જટ જટ ચર્મ તણાં જટ
 કાં લરે રે, ત્રટ ત્રટ ત્રોડે નાડી નસરે ॥ તિણ
 ॥ ડા પ્રથમ પ્રહરેં તેજજૂડ નંજૂડી રે, એક
 ચિરણનું લક્ષણ કીધે રે ॥ તોપણ તે વેદના
 ચેં કંપ્યો નહીં રે. જીને પ્રહરેં જીને પગલી
 ઘરે ॥ તિણગાજા જાચે પિંડી સાથલ ત્રો
 ડીને રે, પણ તે નકરે તિલલર રીવરે ॥ કા-
 ચા માદી લાંડ અશાશ્વતી રે, તૃષ્ણ થા-
 ઓ એહથી ભવરે ॥ તિણગાપાત્રીને
 પ્રહરેં પેટ વિદારિયું રે, નણે કર્મ વિદાર્યાં
 એણ રે ॥ થોથે પ્રહરેં પ્રાણ તલ કરી રે,
 નસિની ગુલ્મ લહ્યાં સુજ તેણ રે ॥ તિણગ

॥ દડાસુર વંદીને તાસ શરીરનોરે, મહિમા
 કરે અનંત અપાર રે ॥ કહે બિન હર્ષ તેણે
 અવસર મલીરે, વાંદણ આવી સઘલીના
 રરે ॥ તિણગા જાઈતિ ॥

॥ ઢાલ દશમી ॥

॥ તણે દેવડી કેણે લોલવ્યાં ॥ અંદેશી
 ॥ વાંદી પૂછે ગુરૂભણી, અમયો દીસે નહીં
 ભરતાર ॥ પૂન્યન્ત ॥ કિહાં ગયો મુનિ તે
 કહે, ઊપયોગે કહે તિણ વાર ॥ કામિની ॥
 વાંદીગા ॥ આજ્યા હતા પોહોતા તિહાં, દુઃ
 જ પામી મરણ સુણેય ॥ કામિની ॥ હાહા
 કરે ધરણી ઢલે, આંસુડાં છૂટાં નયણેય
 ॥ કામિની ॥ વાંદીગારા હીયડું પીટે હાથશું,
 ઊપાડે શિરના કેશ ॥ કામિની ॥ વિલવે પી
 યુ વિણ પદમિણી, સસનેહી પામે કલેશ ॥

डाभिनी ॥ वांटीगाडा ॥ अटला दिनमां दील
 हती, प्रतधारी हती लरतार ॥ पून्यल्ला
 अटलुं ही सुज अमतणुं, सांस्थुं नहीं-
 किरतार ॥ पून्यल्ला ॥ वांटीगाडा ॥ अमे म
 नमांहे न्नागती, देजीशुं घरिसणुं नित्या
 पून्यल्ला ॥ थिरणुं डमल नित्य वांछशुं, थिं
 तवती ठणीपरें थित्त ॥ पून्यल्ला ॥ वांटीगा
 ॥ पा ॥ देवे दीघ रंडापणुं, हवे अमे थयां
 अनाथ ॥ पून्यल्ला ॥ मननां दुःज उहियें
 डेहने, अभया पड्या लुं ठ हाथ ॥ पून्यल्ला
 ॥ वांटीगाडा ॥ शुं उहियें उरीयें किरयुं, अ
 भने हूओ संताप ॥ पून्यल्ला ॥ दुःज उहि
 यें डेहने हवे अभयुं पूरणुं पाप ॥ पून्य
 ल्ला ॥ वांटीगाडा ॥ ठिली पछतावो डरे, ना
 जती सुज निःश्वास ॥ डाभिनी ॥ डहे नि

ન હર્ષ ઘરે ગઈ, જત્રીશે થઈ નિરાસા ડા-
મિની ॥ વાંદીના ટાઠીતિ ॥

॥ ઢાલ અગીઆરમી ॥

॥ દેખો ગતિ દેવની રોઅથવા ગન-
રાની ॥ અંદેશી ॥ દુઃખલર જત્રીશે રોવતી
રે, ગદગદ જોસે વચ્ચે ॥ પરલોકે પોહોતા
સહીરે, સાસુ તુમ પુત્ર રતન ॥ દેન્ને મુને
મુન્નરો રે ॥ અરે સાસુના નય્યા, અરે ન-
ણદીના વીરા, અરે અમૂલક હીરા, અરે મ-
નમોહન ગારા, અરે પ્રીતમ પ્યારા, દેન્ને મુ-
ને મુન્નરો રે ॥ અંદેશી ॥ પાત્મકા સુ-
ણી દુઃખણી થઈરે, પુત્ર મરણની વાત ॥
ચાર પહોર દુઃખ નિર્ગમી રે, પહોતી તિણો
વન પરભાત ॥ દેન્ને નારા કંથેરી વન ઢંઢતાં
રે, પુત્ર કલેવર દીઠા નારી માય રોઈ રડીરે,

નયણેં નલધારા નીઠા દેનેગાડા હીયડા
 ફેટ કાં નહીં રે, લયો કાંઈ કરીશા અંતરના
 મીં વાલહો રે, ને તો પહોંતો પરદેશા દેનેગા
 ાજા હીયડા તું બિહુર થયું રે, પાહાણ નડ્યું
 કે લોહા ફીટ પાપી શત્રુ નહીં રે, વાલા ત
 ણો વિછોહા દેનેગા પા હીયડું હણું કવારિ
 યેં રે, લું નું અંગારેં દેહા સાંભલતાં કુલ્યું
 નહીં રે, તો જોતો તાહારો નેહા દેનેગા હા
 ઈણી પરેં ન્હારે ગોરડી રે, તિમહીન ન્હારે મા
 યા પિયુ પિયુ મુજથી કરી રહી રે, બાપ
 ઈડા મુર નિમ નયા દેનેગાડા ડુઃખલર
 સાયર ઊલટ્યો રે, છાતીમાં ન સમાય તાપે
 તકારન સુતનું કીયું રે, નિનહર્ષ હીયે અ
 કલાયા દેનેગા ટાઈતિા

॥ ઢાલ બારમી ॥

॥ રાનકુમર જાઈ લલો લલતારા ॥ અ
 થવા મોરી જહિની રે ॥ એ દેશી ॥ ક્ષિપ્રા
 તર ઊની રડે રે, માથ પિતા બલતી નેથ
 ॥ આંસુ લીનો કંચુઓ તિહાં રહે નિથોય
 નિથોય ॥ મોરી વહુઅર, એ શું થયું રે અકા
 ન ॥ ગયો મુનઘરથી રાન ॥ મોરીના હું
 દુઃખણી થઈ છું આન ॥ મોરીનાએનાએ-
 આંકણી ॥ ૧ ॥ એ ઘર મંદિર કેહનાં રે, કેહની
 એ ધનરાશી ॥ પુત્ર વિના સુનાં સહુ રે, કેહી
 વિત આશી ॥ મોરીનાશીસે સહુ એ કાર
 મોરે, વિણસંતા કાંઈ ન વાર ॥ સંધ્યા રા
 તણી પદેં રે, કારમો સહુ પરિવાર ॥ મોરી
 ॥ ૩ ॥ બાળ બાળગર તણી રે દીસતી નેમ
 અમૂલ ॥ દિવસ ચારકા પેજણાં રે, અંતે ધૂ

लडी धूला मोरीगाचा भात पिता सुतडा
 मिनी रे, संयोगें भलियां आया वायां म
 ल्यां नेम वाहलां रे, वायें विजरी नन्य ॥
 मोरीगाचा सुपन भांढें नेम रांडडी रे. घ
 न पाभी हूजो शेठान्गी निहाले ठीकई
 रे, लांग्युं भाया हेठान्गी मोरीगाचा स्वप्नने
 म अशाप्पतां रे, सहु देजाय छे ओह्या उ
 हें निनहुरज वैरागीयां रे. सासु बहुयर
 तेहान्गी मोरीगा जाईति ॥

॥ ढाल तेरभी ॥

॥ सुण जेहेनी पीयुडो परदेशी ॥ अ
 देशी ॥ लक्षा घर आवी ओम लांजे, गर्लवती
 घरे राजेरे ॥ अन्य वधू पोहोती गुडपासें, व
 त अभूत रस त्याजेरे ॥ लक्षा गाथा पंथ भ
 हावत सधां पावे, दूषण सधां दावेरे ॥

દુકકર તપ કરી કાયા ગાલે, કલિમલ પાપ
 પજાલે રે ॥ લક્ષ્મણાશાશ્વંતકાલે સહુ સ્વ
 યાશણ લેહી, તલ ઔદારિક દેહી રે ॥ દેવ
 લોકનાં સુજ તે લેહી, ચારિત્રનાં ફલ એહી
 રે ॥ લક્ષ્મણાકાકેડેં ગર્ભવતી સુત નયો, દે
 વલ તેણેં કરાયો રે ॥ પિતામરણને ઠામેં સુ
 હાયો, અયવંતીપાસ કહાયો રે ॥ લક્ષ્મણાજી
 પાસલ કેરી પ્રતિમા થાપી, કુમતિલતા નડ
 કાપી રે ॥ કીર્તિ તેહની ત્રિલુવન વ્યાપી, સૂ
 રત નેમ પ્રતાપી રે ॥ લક્ષ્મણાજી ॥ સંવત સ
 ત્તર એગતાલીશેં, શુકલ આપાઢ કહીશેં રે
 ॥ વાર શનીસર આઠમ દિવસેં, કીધી સ-
 જ્ઞાયા નગીશેં રે ॥ લક્ષ્મણાદા ॥ અયવંતી સુ
 કુમાર ખલાવેં, મધુર સ્વરેં ગુણ ગાવેં રે ॥ તે
 બિન હર્ષ દીપે વડ દાવેં, શાંતિહર્ષ સુજ પાવે

रे ॥ लम्हनाजा घति श्री अयवंती सुकुमार
 भद्रा मुनिनां तेर ढासिया द्वीप सञ्जय सं
 पूर्ण ॥

॥ अथ अठार नातरानी ॥

॥ सञ्जय प्रारंभः ॥

॥ ढास पहेली ॥

॥ घोरणी भनावे रे भेघकुमार ने रे ॥
 जे देखी ॥ पहेलुने प्रणभुं रे पास पंथा सरो
 रे, समर सरसती माय ॥ निन गुड डेरा
 रे वयण हृद्य धरं रे, रथुं मनरंग सञ्ज
 य ॥ १ ॥ लवि तुमें न्नेने रे संसार नातरां रे
 जेउ लवे कुआं रे अठार ॥ ते तमें सम
 लने दूरें छांडने रे, निभ पाभोलव पारा ॥

लविगाशानयशमां भोहोतुं रे भयुरां न
 एीयें रे, तिहां वसे गणिका खेडा कुंजर
 हत्ता रे नामें वंशया वडी रे, लोणवे सुजय
 नेडा लविगाडा खेडा दिन रभतां परनर
 शुं रंगें रे, छिहर रह्युं रे ओधान पापूरें भ
 सवाडें रे प्रसव्युं न्नेडलुं रे, जेतो जंटी नि
 धान लविगाडा वंशया विभासें रे आ
 पएाने घरे रे, डिभ राजीनें जात पाक्ष
 ण क्षण रोवे रे घावुं घोवराववुं रे, कुण
 डरे सार संत्तात लविगापा खेम भन
 थिंति रे पंटीमां तहार, घाल्यां जात डहो
 य पासेनी भूडी रे नामांडित भुडी रे,
 थलावी नदीयें सोई लविगाडानभुना
 वहेती रे आवी सोरी पुरें रे, वाहाणुं वातें रे
 सार तातेहव तिहां आव्या रे होई व्यवहारी

ચારે, નદી કાંઠે હરજ અપારા તલવિનાગા
 દૂર થકી દીઠી રે પેટી આવતી રે, મનશું કરે
 ય વિચાર ॥ આપણને હોશે રે એ પેટી સ
 હી રે, વેહેંથી લેશું નિરધાર ॥ તલવિનાટ ॥
 જોલજંઘ કીધારે દોય વ્યવહારીયેં રે, કાઢી
 પેટી તિવાર ॥ મનમાં હે હરજ્યારે તે જોડુ
 નણારે, લઈ ચાલ્યા નગર મોઝાર ॥ તલવિના
 ॥ જાપેટી ઊઘાડી રે નનરેં નિહાલતાં રે, દી
 ઠાં જાલક દોય સાર ॥ પાસેંને દીઠી રે ના
 માંડિત મુઠ્ઠી રે, મનશું કરેય વિચાર ॥
 તલવિનાગા ॥ નેહને સુત ન હોતો રે તેણે જે
 દોલીઓ રે, જીને જેટી લીધ ॥ મુઠ્ઠિઝાની
 મેલેં રે નામ કુજેરદત્ત દીઓ રે, કુજેરદત્ત
 દીધી રે, પ્રસિધ્ધ ॥ તલવિનાગા ॥ અનુક્રમેં વા
 ધ્યાં રે દોય ત્વણ્યાં ગણ્યાં રે, પામ્યાં ચૌવન

સાર ॥ માત તાતેં ન્નેઈ દોય પરણાવીયાં રે,
લોગવે સુજ અપાર ॥ ત્ન વિગાપશા

॥ ઢાલ જીલ્લ ॥

॥ કોઈલો પર્વત ઘૂંઘલો રે લો ॥ અં દેશી
॥ અજેક દિન બેઠા દાંચે માલીયેં રે લો, નર ના
રી મનરંગ રે ॥ રંગીલા કંત ॥ સારી પાસાસો
ગઠં રે લો, રમીયેં તેહને સંગ રે ॥ રંગીલા કં-
ત ॥ આવોને પીયુલ્લ આપણ બેલીયેં રે લો
॥ અં આંકણી ॥ ૧ ॥ રમતાં રમતાં જુસી ઘ
ણું રે લો, દા નાજે ત્નરતાર રે ॥ રંગીના નાભો
કિત દીઠી મુઝિકારે લો, મનશું કરેય વિચાર
રે ॥ રંગીના આવો ॥ ૨ ॥ રૂપેં સારિજા વયેં સા
રિજાં રે લો, સરજી વીંટી છે કેમ રે ॥ રંગીના
નામ અનોપમ દોય સારિજાં રે લો, સરજુ
યોવન તેમ રે ॥ રંગીના આવો ॥ ૩ ॥ કુજેર

દત્તા ઈમ ચિંતવીરે લો, શંકાણી વિસવા વી
 શરે ॥ રંગીના શું ન્નણીયેં એ કિમ હુશે રે
 લો, તું ન્નણે નગદીશરે ॥ રંગીના આવોનાચા
 રમત મૂકી પીયરેં ગઈ રે લો, પૂછે તાતને વા
 તરે ॥ રંગીનાનામાંકિત ને મુદ્દિકારે લો, -
 સરજી કિમ છે તાત રે ॥ રંગીના આવોનાચા
 તાત કહે સુણને સુતારે લો, કાં પૂછો એહવી
 વાતરે ॥ રંગીના અતિ આગ્રહથી પિતા કહે
 રે લો, ધુરથી સવિ અવદાતરે ॥ રંગીના આ
 વોનાડા આપેદી માંહેંથી કાઢીઆં રે લો, દો
 ચ જાલક વિજ્યાતરે ॥ રંગીના વિશેષેં નથી
 ન્નણતો રે લો, તુમચો ને અવદાતરે ॥ રંગી
 ॥ આવોનાડા ઈત્યાદિક વાત સાંભલી રે લો,
 દેતી કર્મને દોષરે ॥ રંગીના જંઘવશું સુજ
 લોગવ્યાં રે લો, હવે કરશું સંતોષરે ॥ રંગીના

આવોનાટાએમ વિચારી સંયમ લીયોરે લો,
 પાલે પંચાચાર રે ॥ રંગીનાતપ દુકકર અતિ
 આદર્યું રે લો, સમિતિ ગુપ્તિશું પ્યાર રે ॥ રં
 ગીનાઆવોનાજાકુજેરદત્ત હવે ચિંતવેરે
 લો, આ નગરીમાં ન રહેવાય રે રંગીનાજેહ,
 ન વરી જેહેન લોગવી રે લો, ઘર ઘર એમ
 કહેવાય રે રંગીનાઆવોના૧૧ના ઈમ ચિંત
 વી તિહાંથી ચાલીયો રે લો, આલ્યો મથુરાં
 ગામ રે ॥ રંગીનાવેશ્યા મંદિર ઉતર્યો રે
 લો, કહે વેશ્યાશું અન્યાય રે રંગીનાઆવો
 ૧૧ના ઈમ કરતાં આલ્યો છોકરો રે લો, કર્મ
 ની એવડી વાત રે ॥ રંગીનાહવે અવધિ જ્ઞા
 ને નેઈ સાધવી રે લો, દીહું મથુરાં ગામ રે ॥
 રંગીનાઆવોનામાતાશું સુજ લોચવેરે લો,
 ધિગ્ ધિગ્ વિષય વિકાર રે ॥ રંગીનાગુરુણી

પાસેં સીજ ભાગીને રે લો, કરવા ધર્મનું કા
 મ રે ॥ રંગીના આલોના ૧૩ ॥ ઈમ થિંતવી
 તિહાંથી ચલી રે લો, આવી મથુરા ગામ રે ॥
 રંગીના વેશ્યા મંદિર ઊતરી રે લો, સાધવી ચ
 તુર સુન્નણ રે ॥ રંગીના આલોના ૧૪ ॥

॥ હાલત્રીલ ॥

॥ તેણેં અવસરેં નહાનો જાલુડો રે, પાલ
 ણેં પોહ્યો ન્હમ રે ॥ ગાળિં હાલરીયાં રે ॥ સુણ
 જાલુડા ॥ રિદ્ધન કરતો રહે નહીં રે, સાધવી રા
 જે તામ રે ॥ ગાળિં ॥ હાલો હાલો હૂલરાવતી
 રે, સાધવી મીઠી વાણ રે ॥ ગાના સુના સહુ
 ડો સમને તિમ કહું રે, નુહું ન કહું લગાર રે
 ॥ ગાના સુના એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સગપણ છે
 તાહરે માહરે રે, સંલલાવું સાથી વાત રે ॥
 ગાના સુના ડોડો લવીને પોતરો રે, દેવર

દીકરો વીરે રે ॥ ગાના સુણ નાહલીયા ॥ શા
 સગપણ છે તાહરે માહરે રે, બીન્ન ષદ્ડકનું
 એહરે ॥ ગાના સુણા જંઘવ પીતૈને વડાં બિઓ
 રે, સસરો સુત ભરતાર રે ॥ ગાના સુણા ગા
 સગપણ છે તાહરે માહરે રે, બીન્ન ષદ્ડકનું
 એહરે ॥ ગાના સુણા માતાળા માતા કહું -
 સાંસુ કહું રે, કહું વલી શોકે લોન્નઈ રે ॥
 ગાના સુણા માતાળા ॥ ગા વડી આઈ વયુ
 અર નાણીયું રે, તુજ મુજ સગપણ એહરે
 ॥ ગાના સુણા માતાળા ॥ એહ સંજંઘ સવિ
 સાંલલી રે, ઘરમાંથી આવ્યાં દોય રે ॥ સુ
 ણ અમણી ॥ પા ॥ અછતાં આલ ન દીલ
 યે રે, તુમ મારગ નહીં એહરે ॥ સુણા અમણી
 કહે સુણો દોય નણારે, જોટું ન કહું લગાર
 રે ॥ તુમે સાંલલને ॥ દાપેદીમાં ઘાલી મૂડી

ચારે, નમુનાયેં વહેતી નેચરે ॥ તુમેંગાસો-
 રીપુર નગર તિહાં વલીરે, પેદી કાઢી સોચ
 રે ॥ તુમેંગાજાઈમ નિસુણી તે દોચ નણેરે,
 સંચમ લીધું તેણી વારરે ॥ તુમેંગાસંચમ લઈ
 તપ આદરી રે, દેવલોડ પોહોતાં તેણી વારરે
 ॥ મન રંગીલા ॥ ટાતપથી સવિ સુજ સંપ
 નેરે, તપથી પામે જ્ઞાનરે ॥ મંગાતપથી કે
 વલ ઊપનેરે, તપ મહોદું વરદાનરે ॥ મન
 ॥ જાશ્રી તપગણ્ધપતિ ગાઈયેં રે, નિણેં ઋ
 ધિ વૃધિ થાયરે ॥ મનગાપંડિત દાનવિન
 ય તણું રે, ઋધિવિનય ગુણ ગાયરે ॥ મન
 ॥ ગાઈતિ શ્રીઋધિવિનયકૃત અઢાર-
 નાત્રાની સઝઝાય સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી સુલદાસતીની સજ્જા
થ પ્રારભઃ ॥

પાદોહા ॥ સરસતિ સામિની વીનવું,
સચગુર લાગું પાથ ॥ કરનેડિ કવિયણ લ
ણે, સતીય તણી સજ્જાથ ॥ ૧ ॥ કલ્પવૃક્ષ અ
વ્યા ઓલખી, આંગણ ઊભા નેણ ॥ વહુઅ
ર વાસી ધું કાઢીયું, નતીય વોહોરાવ્યા તેણ
॥ શામુનિવર સોધે ઈરબ્ન, ભવ નતન કરંત
॥ તરણ પડીઈ નતિ આંખમાં, નયણેં નીર
ઝરંત ॥ ૩ ॥ ભલેં કરી તણ કાઢીઈ, થાંદલો
થયો રે નિલ્લાડ ॥ સાસુ દેખી વિલખી થઈ,
ઊપનો મન ઊચ્ચિટ ॥ ૪ ॥ તેણેં સબ્બને શું
કીલ્યેં, નેણેં કુલ લાગે લાન ॥ પુત્ર વહુઅર
સોના તણી, નહીં અમારે કાન ॥ ૫ ॥ ગણ
વિણ શીંગલ લાકડી, ગુણવિણ નાર કુનારા ॥

મન લાગ્યું તરતારનું, નહીં અમ ઘર જાત
 ॥ દાપીયુ વચન શ્રવણે સુણી. મન માંદે થિ
 તે નેણ ॥ નિનઘર્મે દૂષણ દીધે, કાઠિસ્સગા
 ઊલી તેણ ॥ ગાઈને તણું આસન થેલ્યું,
 સતીને થીડીઁ આલ ॥ પંચાપોલ નડાવી-
 ચેં, તો ઊતરશે ગાલ ॥ ૮ ॥

॥ દાલ ॥ સાસુ પીયુના વચન સુલ-
 નાયે સાંલવ્યાં, મન માંદે ઊપનો છે સંતા
 પા ॥ હૈ હૈ દેવ તે શું કહ્યું, એતો સર્વ તા-
 હેરા દોષ ॥ સાંલલો પ્રભુ ભહારી વીનતી
 , સાંલલો નિનલ ભહારી વીનતી ॥ આ
 આંકણી ॥ ૧ ॥ સુલના જાઈ થીડ્યાં ધર્મ થાન
 કે, ઊપવાસ કીધો છે સાર ॥ ત્રણ નવકાર
 ગણી કરી . દેવ તું મુનને ઊતાર ॥ સાંલ
 લોનારા આવક કેરી છું બેટી, મઈસે

રાની ઘર નારાઠ્ઠાં તે કલંક પડાવીયાંભ,
સાસુડીયેં પડાવ્યાં મુનને જ્ઞાતાસાંલગાડા

પાદોહા પાનતીયેં હૈયે વિમાસીયું, ઘ
ણીયેં પડાવી રીશા ધીરેં નગરીયેં નહીં -
વોહોરશું, જનશું જીને દેશ પાપાએમ કહી -
તિહાંથી પાલિયા, ઢંડાણા ચારે પોલ પાપ્રેહ
કૂટી રવિ ઊગમ્યો, નગરી હાલ કલ્લોલ પા
પાશાગાય ન ધાવે વાછડાં, સ્ત્રી ન ધાવે જાલ
પાઠણી પરેં નગરીમાં થયો, કોતુક નેવો -
પ્યાલ પાડાકુંથીજિં લઈ કારીગરેં, જેંથ્યાં
ચારે દ્વાર પાલુંગલ પણ લાંગે નહીં, થિશકે
નહીંજ લગાર પાજારાન્યેં તો લુહાર તેડા
વીયા, સહુ તેડ્યા સુતાર પાઘણ ઊપર ઘણ
ગેકિજા, થિસે ન આંગલ ચાર પાપા જાડા
શેં ઊભા દેવતા, જોલ્યા એહવા જોલ પાસ

તી શીથે નલ ચારણી, તો બિચડશે પોલાણ
 ૥ રાન્ન સુણી આનંદીયો, નગરેં ઘણી છે ના
 રા અંતે બિર છે માહરે, સતીય શિરોમણિ
 સાર ૥ ૭ ૥ અંતે બિર કીધું એકઠું, કુઆ કાંઠે
 ન સમાય ૥ કાચે તાંતણે ચારણી, ત્રાગણ
 ત્રૂટી નય ૥ ૮ ૥ અંતે બિર થયું દયામણું,
 રાન્ન થયો નિરાશ ૥ મોહોટા પણું મનમાં
 રહ્યું, ધિક્ક પડ્યો ઘરવાસ ૥ ૯ ૥ રાન્નયેં પડ
 હો વનડાવીયો, વસ્તિ દેશે રાન ૥ ૧૦ ૥ ડા-
 પોકારો કરે, કોઈ દીઓ જીવત દાન ૥ ૧૧ ૥
 પડહો આલ્યો ઘર આંગણે, નગરી હાલ ક
 લ્લોલ ૥ ૧૨ ૥ સાસુ અનુભતિ દીઓ, તો બિ
 ઘાડું પોલ ૥ ૧૩ ૥ વલી વલી વહૂઅર શું ક
 હું, નિર્લભ્ન નહીં તુન લાન ૥ ૧૪ ૥ નવકુલ નાગ
 છેતે ગીબિં, આલ્યું કાકીડે રાન ૥ ૧૫ ૥ દૂષણ

ઘીનેં કરમને, કલંક ચિડાવ્યું માય ॥ પડહો છ
 બી ઊલી રહી, નઈ સંભલાવો રાય ॥ ૧૭ ॥
 વેગેં તે ગઈ વધામણી, રાન્ન નહીં વિશ્વાસ
 ॥ પ્રત્યક્ષ નેઈયેં પારખું, કરીયેં હક્ક તપાસ
 ॥ ૧૮ ॥ નિહાં કને રાય પધારીયા, મનમાં હર્ષ
 ન માય ॥ પરન્નને પીડા ઘણી, વાહાર કરો-
 મોરી માય ॥ ૧૯ ॥ અવર પડેષ માહારે લાઈ
 પિતા સતી કામાસરે સોય ॥ લોક સહુ મેડે
 ચિડ્યું. સત્ય બુઝે સહુ કોય ॥ ૨૦ ॥

॥ દાસ ॥ નાઈ ઘોઈ સુલક્ષ બાઈયા
 તિયાંજી, મેદની મલી રાણો રાણ ॥ સાંભ
 લો પ્રભુજી મહારી વીનતી જી ॥ દુઝાને કાં
 ઠે આવી કરીજી, શ્રીસંઘ ભરને મહારી સા
 જ ॥ સાંભળાણાકયિ તાંતણે જાંધી ચાવણી
 જી, દૂવામાંથી ભરી કાલ્યું નીરા ॥ હાથમાં

લીધી નલ ચાલણી ભ, ત્રણ દ્વાર બિયા-
 ડ્યાં થઈ ધીરા સાંભળાશા કેઈ હોશે સા
 સરે પીયરે ભ, કોઈ હોશે મામે મોશાત ા
 થોથું તે દ્વાર બિયાડશે ભ, ને કોઈ હોશે શી
 લવંતી નાર સાંભળાગાઈતિ ા

ાદોહા ાથોથી પોલ બિયાડશે, ને શી
 લેં નિડલંક ાસુર નર ને કરી સાળીયા, સ
 તીયેં બિતાસ્યું કલંક ાશા નગરી લોક આનં
 દીયાં, ગામ બિતારી ગાલ ાઈન્દ પ્રશંસા તિ
 હાં કરે, હૂઓ તે નય નયકાર ાશા શીયલ
 પ્રશંસા સહુકો લાણે, ં રહ્યું મહોદું નામ ા
 વાઘણ કેરૂં દૂધડું, સોના કેરૂં ઠામ ાગારા
 ન્ન કહે સુલન્દા સાંભલો, ધન્ય તમારિં શીલ
 ાતમેં કહો અમેં કીલ્યેં, હુકુમ કરો નહીં ઢી
 લાજા હું તુમ આજ્ઞા શિર ધેરૂં, છો અમન

ને આધાર ॥ ત્હાંડી તમારી સાસુને, મારિં ઘ
 વે નિર્ધાર ॥ પાસુલના કહે રાનન સાંલલો,
 રૂંડું કચું કિરતાર ॥ ફૂડ સચ્ચિનો નિવેડો હ
 જો, ક્રોધ મ કરને લગાર ॥ ટાસાસુ સુ
 લના ને પાય પડે, ઘન્ય ઘન્ય તારિં શીલ ॥
 જમેં લૂલાં તમેં માત છો, છો તુમેં શીલ સ
 લીલ ॥ ગાસુલના કહે સાસુ સાંલલો, રૂંડું
 ચયું નિર્ધાર ॥ ફૂડ સચ્ચિનો નિવેડો ચયો,
 ક્રોધ મ કરને લગાર ॥ ટાસુલનાનું શીય
 લ જાજંડ હૂંઈ, પ્રગટ્યું દેશ વિદેશ ॥ કર્મ
 જપાવી મુક્તે ગયાં, કહે કવિયાળી પદેશ ॥
 ॥ જાપાઠાંતર ॥ ઘન્ય ઘન્ય સુલના મહા સ
 તી, ત્રિલુવન વાઘ્યો વાન ॥ કહે કવિયાળી -
 શીયલ ચડી, પામી સુજ નિર્વાણ ॥ જાઠીતિ
 કવિયાળી દત સુલના સતીની સજ્જાય સમાપ્ત ॥

॥ अथ श्री सुलभा सतीनी सळडा
य प्रारंभः ॥

॥ सत्य ने ने सुलभा तणुं, हुंतो न
एतो रे सही अहनी चात ॥ नाम सतीनुं
लीळये, प्रहू ठिठी रे पहेले परलात ॥ सत्य
॥ गाशे आंडणी ॥ भुनिवर वीहरण पां
गस्या, महिभावंत रे आर्नव सुडहाय ॥
डोरण ठिडे आंडरा, तेहमां तरणुं रे वली वा
य सुवाय ॥ सत्यगाशा तरणुं जूतुं आज-
मां, तेणें डरी रे वहे लोपिन धारा ॥ सुलभा-
जारणें आवीयां, नयणें निराजी रे ऋषिने
पीड अपार ॥ सत्यगाशा भस्तडे भस्तडली
डीयां, लले डरी रे डाढ्युं नयणानुं शात ॥
साधु निराजाध थछ रहो, हवे पुढें रे शा
थया हवात ॥ सत्यगाशा सुलभा नितवट

ચાંદલો, તે થયોરે મુનિને નિલાડ ॥ સાસુ
 ક્રોધેં ઘડ ઘડી, રોષેં ભરીરે દુહવાણી તેવા
 ॥ સત્યનાથ ॥ શ્રાવક કુલમાં ઊપની, પર-
 ણાવીરે મહાકુલ મિથ્યાત ॥ તિહાં સમકિત
 સઘલું વહે, નિન હીયંડે રે દેવગુરુ ધર્મ ધ્યા
 ॥ સત્યનાથ ॥ સાંભલ વલ્લ કહું વાતડી,
 રાતડીયેરે ખોલંતાડા દેત ॥ મન માંહેં વા
 તન રાજને, નેમ આપણું રે ઘર ન હોયે ક
 નેત ॥ સત્યનાથ ॥ ગુણ હીણી તુન ગોરડી,
 નેણેં જતીતશું રે જાલિંગન કીધ ॥ મુન
 ટાલી કેણેં નવી દીઠડું, પાપ જોહવું રે વલ્લ તુ
 ન વહૂ કીધ ॥ સત્યનાથ ॥ મન ભાંગું ભરતા
 રનું, રયાણી ભર રે નવી રંગને ભાંગ ॥ નાહ
 નયણ નવિ નિરજતો, છતે યોગેં રે સંયોગેં
 વિયોગ ॥ સત્યનાથ ॥ સાસુડીયેં ફડી કહી,

સંલભાવી રે સહુ સન્નનને વાત ॥ ભરતારને
 ભંભેરીયો, ફૂડે કલંકે રે એમ ઘાલી ઘાત ॥
 સત્યગાણાશાસન નાયક દેવતા, દુઃખ દેખી
 રે સતીનં અપાર ॥ આફલીયા તેણી વેલાયે,
 દેવ રાણા રે થંપાનાં બાર ॥ સત્યગાણા રાય
 ને બંઈ નળાવીઁ, સુણ સ્વામી રે નગરી બી
 ત્યાત ॥ થંપા પોલિ થિહું દિસેં નડી, પશુ મા
 નવી રે દુઃખડાં ન ખમાય ॥ સત્યગાણા રા
 ન્ન તે રોષે બીઠીયો, ઘણો ઘાણે રે કરન્ને ચક
 ચૂર ॥ કમાડ ફૂહાડે કાડશું, ઘણાં મથિયાં રે
 ઘરા સુભટન શૂર ॥ સત્યગાણા વન્ન કમા
 ડ પોલુંના ચર્ધે સહુ મથિ મથિ રે ન્નેર કરીને
 બચ ॥ હાલ કલોલ લોક આકલાં, અંબૂજે
 રે સહુ લોક પીડાય ॥ સત્યગાણા રાન્ન પ્ર
 ન્ન મલી દુઃખ ધરે, કિયો કરવો રે હવે એહ

મા ઊપાય ॥ દેવ વાણી તત્ક્ષણ થઈ, કહ્યું કર
 ને રે નેમ તુમ સુજ થાય ॥ સત્યગાજપામ
 ન વચન કાચાયેં કરી, શીયલેં સાચી રે સતી
 શિરોમણિ નાર ॥ રૂપ કાંઠે નલ ચાલણી, છાં
 દે ચંપારે સહી ઊઘડે જાર ॥ સત્યગાજપામ
 ડવડારાન્નની કુંઝરી, સતીય શિરોમણી રે
 માહારે ઘર નાર ॥ રૂપ કાંઠે કરી એકઠી, સૂત્ર
 તાંતણી રે ન જમે ચાલણી તાર ॥ સત્યગાજપ
 ॥ સાત વાર ચૂટી ગયો, પડિ ચાલણી રે તવ રૂ
 પ મન્નર ॥ રાન્ન મન ન્નંજો થયો, સતી કોઈ
 નહીં રે માહારે ઘર નાર ॥ સત્યગાજપારાન્ન
 ચેં પડહો વનડાવીયો, ને ઊઘાડે રે ચંપાનાં
 જાર ॥ રાન્ન પાટ વેંચી દીઝિં, કહે તે દીઝિં રે
 અરથ અંથ લંડાર ॥ સત્યગાજપામ પડહુ વા
 નંતો આવિયો, ઊલી આંગણો રે સુલભ ના

રાસાસુભ દીયો મુન શીજડી, નઈ બિઘાડું
 રે ચંપાનાં જારા સત્યગારના વલિ વલિ વ
 હુઅરશું કહું, તું નિર્લભને રે કાંઈ નથી લા
 ના રાન્ન રાણી ભંજાં થયાં, તું સતી થઈ
 રે પોલ બિઘાડીશ આન સત્યગારના પડ
 હુ છજી બિલી રહી, સંલલાવો રે તુમેં તર
 ત રાન્ન ના રાન્ન આવી પાથ પડે, માતા રા
 ખોરે પશુઅ પ્રન્નનાં પ્રાણ સત્યગારના
 માતા પિતા સહુ દેજતાં, વલી દેજતાં રે સ
 સરોને ન્યેઠા રાન્ન પ્રન્ન સહુ દેજતાં, મૂડી
 ચાલણી રે કૂઆ નલ હેઠા સત્યગારના પ
 રણ્યા વિના પુરૂષ આલડયો, એણે ભવેં રે
 મુનને વલી કોથા કલંક દીધું તેહને શું કહું,
 પરમેસર રે પ્રીતેં તું નેયા સત્યગારના કા
 થા સૂત્રને તાંતણે, જાંધીને રે શીંથી કૂવા ન

લ ઠામ ॥ ત્નરી થાલણી પાણી લીયે, સહુ પ્ર
 શંસે રે શીયલેં ઠામો ઠામ ॥ સત્યનાશપાકું
 લ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, સહુ સેવતા રે લોડ રાણો
 રાણ ॥ મોતીય થાલ વધાવતા, છાંડી બિઘા
 ડી રે ત્રિપોલ સુઠામ ॥ સત્યનાશદાથોથી
 પોલ બિઘાડને, વલી શીયલેં રે સતી હોય
 ને નાર ॥ શીયલ મહિમા નગમાં વડો, શી
 યલ રાજો રે સાંભલી નર નાર ॥ સત્યનાશ
 ॥ સાસુ સસરો જમાવતાં, જમાવતાં રે સહુ
 દેવર ન્યેઠ ॥ ત્નર તાર ત્નજેં જમાવતો, સહુ
 સેહેરની રે સ્ત્રી તુન પગ હેઠ ॥ સત્યનાશદા
 સાસરે પીયરે સનનમાં, થઈ નિર્મલી રે રા
 ણ્યું નગ નામ ॥ નાડ રાજ્યું સારા શેહેરનું,
 બિતારી રે ગાલ ગામો ગામ ॥ સત્યનાશજાસ
 સરે સમકિત શુદ્ધ મને, સમન્નવી રે નિનંધ

र्म विज्यात ॥ आचक धर्म समनवीयो, भूडा
 व्युं रे महापाप मिथ्यात ॥ सत्यगाउगासासु
 वहू प्रीते भत्यां, मन भत्यारे घणा धर्मे
 प्रेम ॥ साधु वैद्यावश्य वातडी, तरणा तणो
 रे उद्यो सर्व विवेक ॥ सत्यगाउगाशासन-
 सोहू थडावीओ, गुड गच्छपति रे आणंदवि
 भल सूरिंद ॥ तस पाटे अनुक्रमे हूओ, वि
 नयदेवळ रे विनय बल सूरिंद ॥ सत्यगा-
 ॥ उगासेवक नय पंडित तणो, डर नेडी रे शि
 ष्य डरे अरदास ॥ सुलभा थिरिन्न वजाणा
 तां, वीरविमल रे वली भुजिभां वास ॥ स
 त्यगाउगा छति श्री सुलभानी सज्जाय सं
 पूर्णा ॥

(४८)

॥ पद ॥ राग रागडली ॥

॥ तुम हरिशन ललें पायो, प्रथम नि
न, तुम ॥ अं अंडणी ॥ नाली नरेसर निंद
निद्रूपम, माता भई देवी न्ययो ॥ प्रणा आन अमी
रस नलघर वूढो, भानु गंगानलें नायो ॥ प्रणा
॥ सुरतई सुरभणि प्रभुज अनोपम, ते सवि
आन में पायो ॥ प्रणानुगता धर्म निवारण तार
ण, नग नस भंडप छायो ॥ प्रणा शा प्रलु तुम
शासन ने समडित, अंतर वैरी हरायो ॥ प्रणा
कुणुरे कुदेव कुधर्म वास में, डाल अनंत गमायो
॥ प्रणा आ जेर जेर वीनती उरें छितनी, तुम से
वारस पायो ॥ प्रणा ज्ञान विमल प्रलु साहिज
न नरे, समडित पूरण सवायो ॥ प्रथम नाच्ना

॥ समाप्ते ॥

सभातः

